

Staré struny

Poupata

1. Když někdy volnou chvíli mám,
vezmu si kytaru, na ni jsem často hrál,
jak kdysi u ohňů si píseň zabrnkám,
akordů pár, co dřív jsem znal.

2. Krásu zvuku odnes' čas
a struny ztratily svůj oslnivý lesk,
pokryl je prach a jak by přešel po nich mráz,
teď jejich tón zní jako stesk, jako uplakanej stesk.

R: Proč krása tónů je tak nestálá,
proč mizí zvuk jak před sluncem noc,
proč dnes už píseň bývalá
nemá tu zvláštní silnou moc, ptám se,
proč krása tónů je tak nestálá,
proč ihned rozletí se na všechny strany,
a proč ta píseň toulavá
už mi nezní jako dřív - za to můžou starý struny.

3. Když vzpomenu, jak zněly dřív
struny, co třpytily se září slunečnou,
jak dávno s lehkostí těch bílých koňských hřív
zpívaly tu píseň společnou.

4.=2.

R: + za to můžou starý struny, za to můžou starý struny,
za to snad můžou starý struny ...